

Katedra sociální a kulturní antropologie
Filosofická fakulta, Univerzita Pardubice
POSUDEK OPONENTA BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

TÉMA: PROGAMING OČIMA BÝVALÝCH A SOUČASNÝCH HRÁČŮ

AUTOR: Zbyněk HÁBA

VEDOUČÍ BP: PhDr. Lívía Šavelková, Ph.D.

OPONENT BP: PhDr. Adam Horálek, Ph.D.

Autorem předložená práce se věnuje progamingu z pozice, která mě zaujala na první pohled. Jak autor sám uvádí, progaming je aktivita, která je velmi často prezentována negativně, jako to, co „kazí mládež“, nebo odvádí lidi od sportu. Autor, jako částečný insider, se na tento moderní fenomén podíval z druhé strany, což je určitě přínosné.

Po úvodním stručném seznámení s e-sportem tvoří poměrně rozsáhlou část práce třetí a čtvrtá kapitola, které popisují hru League of Legend a jednotlivé role v ní. Na můj vkus jsou tyto kapitoly až příliš podrobné, i když současně uznávám, že pro neznalce, jakým jsem, byly informativní a podstatné pro pochopení, o čem se v práci mluví. Na druhou stranu bych v ní ocenil trochu antropologického vhledu, tedy její kritické zhodnocení, interpretaci rolí nejen z čistě hráčského hlediska, ale též z hlediska sociálního antropologa.

Na kapitole páté, která se věnuje metodologii oceňuji primárně fakt, že autor dokázal relativně dobře na poměry bakalářské práce propojit teorii s vlastním terénem. Naopak mi zde chybí hlubší zamyšlení, analýza a rozbor rozhovorů, reflexe a pozicionalita autora v terénu.

Výzkumná část práce je podrobná a v hodnocení bych ji rozdělil na dvě části. Na jedné straně oceňuji faktografičnost, čtením různých, ale tematicky dobře propojených výpovědí informantů si čtenář může učinit dobrý přehled o situaci, avšak je rolí antropologa také přinést vlastní výklad či nějaké ukotvení, rámec, obecně analýzu, která je sice v názvu podkapitoly zmíněná, ale v textu fakticky chybí (až na kratičké výjimky). Trochu hlubší elaborace by prospěla i textu věnovanému zúcatněnému pozorování.

Závěr je velmi zkratkovitý a zcela nedostačující vzhledem k povaze práce. Je spíše shrnutím, než závěrem a chybí mu opět již zmíněný antropologický rozměr.

Po formální stránce lze práci vytknout mnoho věcí, ale současně pochválit jeden aspekt. Nedostačující je citování při tvrzeních, která si okamžitou citaci žádají (např. s. 5), delší citace měly být graficky odděleny od těla textu (např. s. 6, 7, 19-20). Autor se mnohdy neumí odpoutat od svého „insiderství“ a má tendenci popisovat věci zaujatě. Sporná jsou tak některá tvrzení, jako např. „díky tomu že jsem se hraní dříve věnoval, je pro mne jednodušší nahlížet na jednotlivé případy z objektivní perspektivy“; zajímalo by mě tedy, jak autor takové tvrzení může doložit – je snad pozice insidera objektivní a outsidera neobjektivní?

Kvalitu práce značně snižuje mnoho chyb v interpunkci, občas dokonce chybí slova (s. 11 aj.) či věty nedávají smysl (s. 23). Zdá se, že práce byla ušita narychlo a nebyl věnován čas korekturám. Myslím si, že je to značná škoda, protože to, co ci zaslouží velké uznání, je jinak velmi čtivá forma podání. Oproštěno o výše uvedené nešvary by se jednalo o skutečně zajímavou a kvalitní bakalářskou práci.

Celkově práci hodnotím kladně, má mnoho nedostatků, ale žádný z nich není zásadní. Doporučuji ji k obhajobě a navrhuji hodnocení B.

A handwritten signature in blue ink, appearing to read 'Horálek', with a long horizontal stroke extending to the right.

V Pardubicích dne 17. 5. 2019

PhDr. Adam Horálek, Ph.D.